

139359 - می خواهد پول هایش را یک جا نگذارد و با آن سرمایه گذاری کند اما با احتیاط

شرعی

سوال

راه حل جایگزین از نظر اسلامی برای کسی که مبلغی از مال دارد و قصد سرمایه گذاری دارد اما راهی برای راه اندازی پروژه ای که با آن کسب درآمد کند ندارد چیست؟ برای مثال کودکان یتیم یا شخصی که تجربه کار تجاری را ندارد.

پاسخ مفصل

اولاً:

شریعت برای حفظ اموال و صیانت آن آمده است.

از مُغیره بن شعبه . رضی الله عنه . روایت است که رسول الله . صلی الله علیه وسلم . فرمودند: **«الله برای شما پرحرفی و بسیار سوال کردن و حیف و میل کردن مال را بد دانسته است»** به روایت بخاری (۲۴۰۸) و مسلم (۵۹۳).

حافظ ابن حجر . رحمه الله . می گوید:

«حیف و میل مال: پیش تر گفته شد که بیشتر [شارحان] آن را حمل بر اسراف در خرج کردن دانسته اند و برخی آن را مقید به خرج کردن در راه حرام دانسته اند اما قوی تر آن است که منظور خرج کردن در غیر جوهری است که شرع به آن امر کرده، چه دینی باشد و چه دنیوی، بنابراین از آن منع کرده زیرا الله تعالی مال را عامل برپا داشتن منافع بندگان قرار داده و اسراف آن باعث برآورده نشدن این مصالح می شود، یا در حق کسی که اسراف می کند یا در حق دیگری و کثرت هزینه کردن در اعمال خیر برای به دست آوردن ثواب آخرت . تا جایی که حق اخروی مهم تری را پایمال نسازد . از آن استثنا شده است.»

ذخیره کردن مال و استفاده نکردن از آن اگر چه اسراف به حساب نمی آید اما تعطیل مال و ضایع ساختن مصلحت هایی است که در صورت به کار انداختن پول برای صاحبش و دیگران به دست می آید زیرا به کار انداختن پول مصلحت هایی عام را در پی دارد و از کار انداختن پول این مصالح را معطل می کند علاوه بر آن که با هزینه کردن و دادن زکات از پول کم می شود.

بر همین اساس عمر بن الخطاب . رضی الله عنه . می فرماید: «هر کس سرپرستی یتیمی را بر عهده گرفت برایش تجارت کند و مالش را رها نکند که صدقه (یعنی زکات) آن را تمام کند» به روایت دارقطنی (۲/ ۱۰۹) و ابن العربی در «عارضه الأحمونی» (۲/ ۹۹) آن را صحیح دانسته است.

بیهقی (۱۱۳۰۳) از حکم بن ابی العاص روایت کرده که گفت: «عمر بن الخطاب . رضی الله عنه . به من گفت: آیا نزد شما تجارتگاهی وجود دارد؟ زیرا نزد من مال یتیمی است که نزدیک است زکات آن را به پایان برساند. به او گفتم: آری. پس به من ده هزار [سکه] داد پس مدت زمانی از او دور شدم، سپس برگشتم و به من گفت: آن مال چه شد؟ گفتم: به صد هزار رسید».

همچنین بیهقی (۱۱۳۰۴) از قاسم بن محمد روایت کرده که گفت: «عائشه . رضی الله عنها . اموال ما را بیشتر می کرد و با آن در بحرین تجارت می کردند».

شیخ الاسلام ابن تیمیه . رحمه الله . می گوید:

«برعهده گرفتن مسئولیت مال یتیم جایز نیست مگر برای کسی که امانت دارش باشد و واجب آن است که اگر ولی این صفت را ندارد دیگری جای او را بگیرد... و تجارت با مال یتیم مستحب است به دلیل قول عمر و دیگران که: با اموال یتیمان تجارت کنید تا زکات آن را به پایان نرساند» (الفتاوی الکبری: ۵/ ۳۹۷).

بر این اساس، برای کسی که مالی یا مال یتیمی نزد اوست شایسته است که با این مال تجارت کند و سعی در رشد آن داشته باشد و نگذارد که زکات و دیگر هزینه ها آن را به پایان برساند و یا در معرض گم شدن و دزدی قرار بگیرد.

حال اگر خودش استعداد تجارت دارد، خودش با آن کار کند و اگر در این کار مهارت ندارد در پی شخصی امانت دار و کاردان باشد و او را در این مال شریک کند و هر دو سود ببرند.

مانند این، قرار دادن پول در یکی از بانک های اسلامی است که از مشروع بودن معاملات آن آگاه است و می داند بنابر معاملات حرام ربوی و دیگر تعامل های حرام فعالیت نمی کند.

همچنین شرکت هایی وجود دارد که پروژه هایی را برای سرمایه گذاری معرفی می کنند و همین طور درباره ارزش سرمایه گذاری در این پروژه ها اطلاعات ارائه می دهند و خودشان به مدت چند ماه پروژه را دنبال می کنند و همه این کارها را در برابر هزینه ای مورد اتفاق انجام می دهند و شما می توانید از خدمات این دفاتر استفاده کنید.

با وجود کلاه بردارانی که از خوردن پول مردم ابایی ندارند شایسته است که صاحب مال توجهی ویژه به اموال خود داشته باشد و نسبت به شخصی که پول خود را در اختیارش می گذارد اطمینان داشته باشد.

خوب است که حکومت‌ها نیز نقشی در این کار (یعنی سرمایه‌گذاری برای صاحبان اموال) داشته باشند زیرا دولت‌ها توانایی بیشتری از افراد دارند و به جای آن‌که پول مردم را به صورت قرض‌های ربوی مانند درصد مشخص ثابت ماهیانه بگیرند، پروژه‌هایی حقیقی و سودمند راه اندازی کنند و قرارداد نیز به صورت مضاربه و بنابر احکام شرع باشد.

هنگامی که حکومت‌ها چنین کاری نمی‌کنند و امانت‌داری نیز نزد مردم ضعیف شده باشد، کسی که پولی دارد و خودش از سرمایه‌گذاری آن ناتوان، طعمه آسانی برای کلاهبرداران می‌شود و پول مردم به هدر رفته و مصالح بندگان نیز معطل خواهد ماند.

از خداوند مسئلت داریم که اوضاع مسلمانان را به صلاح آورد.

والله اعلم